

Mój Chrystus

*Miesięcznik parafii Jezusa Chrystusa,
Króla Wszechświata w Tczewie*

luty 2012 r.

26.02.2012 r.

Rok IV nr 28

ROK 2011

Sprawozdanie duszpasterskie

Nasza parafia należy chyba do najmniej-
szych terytorialnie parafii w naszej diecezji,
ale jednocześnie najbardziej zagęszczonej
pod względem mieszkańców. Istotnym ele-
mentem obrazującym żywotność parafii jest
wyrażona statystycznie liczba sprawowanych
sakramentów. Ogólnie można na tle niżej
przedstawionych wskaźników statystycznych
stwierdzić, że w minionym roku nie nastąpiły
jakieś zasadnicze zmiany. Porównywalne są
one do poprzednich lat. Jednakże wyraźnie
zmałała ilość ślubów – było ich najmniej od
początku istnienia parafii, ale prawda jest też
taka, że dość dużo ślubów „ucieka” do innych
parafii, często bez jakichś uzasadnionych
przyczyn, a przecież nasza kapliczka jest
bardzo kameralna i nie odbiega od standar-
dów estetycznych!?!; bierzmowanych było
o trzech więcej w roku 2011; jeśli chodzi o
pogrzeby to było ich o 9 mniej niż w 2010 r. z
porporcjami tymi samymi co zawsze, a więc
więcej mężczyzn, zmarło też jedno dziecko;
I Komunia mniej więcej tak samo jak poprzed-
nie lata; frekwencja parafian uczęszczających
do kościoła i przyjmujących Komunię św.
była liczona 16 X przy dość dobrej pogodzie
– została już podana wcześniej, ale dziś przy-
pomniana, i trzeba stwierdzić, że minimalnie
mniejsza niż w 2010 r., a ogólnie na tym sa-
mym poziomie; comiesięczną opieką objęta
była taka sama liczba chorych jak w innych
latach; Kolęda mniej więcej jak w 2010 r., ale
ogólnie jest tendencja wzrastająca nie przy-
mujących, bo już ponad 400 rodzin. Trudno
stwierdzić ilu już na stałe, a ilu z jakiegoś po-

wodu losowego, ale
należy przypusz-
czać, że na stałe
nie przyjmujących
jest gdzieś dobre
ponad 200 rodzin.
Jest to dość liczna
rzesza, nad czym
bardzo bolejemy;
najliczniej w nie-
dzielę uczestniczymy na Mszy św. o godz.
11.30, a najmniej o godz. 7.00; kartek do
spowiedzi Wielkanocnej jest około tyle samo
jak każdego roku.

Nasza parafia jest raczej młodą wspól-
notą, gdyż mamy dwa razy więcej chrztałtów
niż pogrzebów. Parafia nasza liczy ok. 6 tys.
mieszkańców, ale sporo pracuje za granicą, w
tym większość stanowią ludzie młodzi.

Konkretne dane liczbowe

Na przestrzeni roku udzielono:

1/ Chrzty - ogółem.....	61
chłopcy	30
dziewczęta	31
2/ Śluby	10
3/ Bierzmowanie –ogółem	55
młodzieńcy	27
dziewczęta	28

cd. na str. 2

cd. ze str. 1

ROK 2011

Sprawozdanie duszpasterskie

4/ Pogrzeby – ogółem **30**
mężczyźni..... **18**
kobiety..... **11**
dzieci..... **1**
w tym zaopatrzeni
w Sakramenty św..... **20**

5/ I Komunia św...... **59**
chłopcy..... **28**
dziewczęta **31**

6/ Frekwencja wiernych z 16 X
/dość dobra pogoda/
liczba uczęszczających

na Msze św..... **2175**
mężczyźni..... **807**
kobiety..... **1368**

7/ Liczba Komunikujących ogółem 735
(z obecnych w kościele to ok. 34 %)
mężczyźni..... **201**
kobiety..... **534**
Udzielono przez cały rok
– ponad **90 tys. Komunii św.**

8/ Opieka nad chorymi
comiesięczna ok. 50

9/ Kartki do Spowiedzi
Wielkanocnej ok. 2000

10/ Kolęda /ok. 2100 mieszkań x 3 osoby/
to ok. 6300 osób
Przyjęto – **1660** (ok. 80 %)
Nie przyjęło – **440** (ok.. 20 %)

Sprawozdanie finansowe z parafii

Sprawozdanie finansowe z budowy -
Bóg zapłać za wszystkie ofiary zebrane po rodzinach na budowę świątyni. W grudniu wpłynęło **12 tys. 68 zł. Razem od II – XII 2011 r. w zbiórkach po rodzinach zebrano 133 tys. 229 zł.** Ze zbiórek raz w miesiącu z par. Matki Kościoła zebrano w roku 2011 - **26 tys. 195 zł.** Natomiast w miesiącu styczniu co roku pieniążki na budowę kościoła zbierane są w ramach ofiary kolędowej. Według statystyki parafian zbierających, co miesiąc te ofiary - niestety jest jeszcze wiele rodzin z naszej parafii, które w ogóle nie włączają się w dzieło budowy. Trudno to zrozumieć? W roku 2011 za wykonane roboty i materiał wydano ok. **340 tys. zł.** Co prawda jest to o 130 tys. mniej niż w roku 2010, ale cieszymy się że udało się i taką kwotę wygospodarować.

W minionym roku wykonano następujące prace:

Świątynia: wylano pierwszą warstwę betonową posadzki na całej powierzchni kościoła, uzupełniono ściany i słupy żelbetowe, wylano zbrojony żelbetowy pierwszy wieniec okalający ściany świątyni, postawiono drugą część ścian.

Dom parafialny: ogólnie jest w stanie surowym zamkniętym, gdyż w tym roku praktycznie jedynie wstawiono wszystkie okna w plebanii w cenie ok. **25 tys. zł.** Są tam też na bieżąco wykonywane pewne drobne prace.

Z wpływów odpisu 1% od podatku na rzecz **Stowarzyszenia Królów nam Chryste**, działającego przy naszej parafii, którego celem jest wspomaganie naszej budowy, wpłynęło **24 tys. zł.** A ponadto z działalności stowarzyszenia w 2011 r., w tym również za kalendarze, wpłynęło **11 tys. zł.**

Ogólnie w roku 2011 na działalność parafialną wydano ok. **64 tys. zł;** na sprawy charytatywne ok. **10 tys. zł;** na Kurię Diecezjalną ok. **20 tys. zł;** Wyższe Seminarium Duchowne ok. **6 tys. zł** oraz inne wydatki poza diecezją ok. **1000 zł,** nie licząc ofiar i zbiórek okazjonalnych np. na pomoc dla krajów biednych i dotkniętych żywiołami.

cd. na str. 7

Spróbuj to przemyśleć

U FRYZJERA

Pewien mężczyzna poszedł jak co miesiąc, do fryzjera. Zaczęli rozmawiać o różnych sprawach. Ni z tego ni z owego, wywiązała się rozmowa o Bogu.

Fryzjer powiedział:

- Wie Pan, ja nie wierzę, że Bóg istnieje.

- Dlaczego Pan tak uważa? - zapytał klient.

- Cóż, to bardzo proste.

Wystarczy tylko wyjść na ulicę, żeby się przekonać, że Bóg nie istnieje.

Gdyby Bóg istniał, myśli Pan, że istniałoby tyle osób chorych?

Istniałyby opuszczone dzieci?

Gdyby istniał Bóg, nie byłoby bólu, cierpienia.....

Po prostu nie mogę sobie wyobrazić Boga, który na to wszystko pozwala.

Klient pomyślał chwilę, chciał coś powiedzieć, ale zrezygnował. Nie chciał wywoływać niepotrzebnej dyskusji.

Gdy fryzjer skończył, klient zapłacił i wyszedł. I w tym momencie zobaczył na ulicy człowieka, z długą, zaniedbaną brodą i włosami. Wyglądało na to, że już od dłuższego czasu jego włosy i broda nie widziały fryzjera. Był zaniedbany i brudny.

Wtedy klient wrócił do fryzjera i powiedział:

- Wie Pan co? Fryzjerzy nie istnieją.

- Bardzo śmieszne! Jak to nie istnieją?

Zapytał fryzjer.

- Ja jestem jednym z nich!

- Nie! - odparł klient.

- Fryzjerzy nie istnieją, bo gdyby istnieli, nie byłoby ludzi z długimi włosami i brodą, jak ten człowiek na ulicy.

- A nie, fryzjerzy istnieją, to tylko ludzie nas nie poszukują, z własnej woli.

No właśnie - powiedział klient. Dokładnie tak.

Bóg istnieje, to tylko ludzie go nie szukają i robią to z własnej woli. Dlatego jest tyle cierpienia i bólu na świecie.

„Bóg nie obiecywał dni bez bólu, radości, bez cierpienia, słońca, bez deszczu. Obiecał

siły na każdy dzień, pociechę wśród łez i światło na Drodze”.

Nieważne jest, jak Twój Anioł będzie miał na imię.

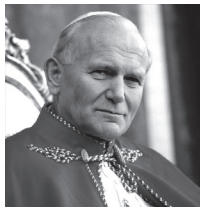
Ty będziesz go nazywał po prostu.....

Przyjacielem!

Z dziedzictwa Jana Pawła II

Kościół, wielki sakrament pojednania

Rozpoczynamy czas Wielkiego Postu, jest to okres nawrócenia i pojednania. Nasze zaś pojednanie z Bogiem i ludźmi dokonuje się w Kościele drogą modlitwy, przepowiadania, działalności duszpasterskiej i świadectwa. Oto jak

Jan Paweł II przedstawił to zagadnienie w adhortacji *Reconciliatio et poenitentia*:

Kościół ma misję głoszenia tego pojednania i trwania w świecie jako jego sakrament. Sakramentem, czyli znakiem i narzędziem pojednania, jest Kościół z wielu tytułów o różnym znaczeniu, a wszystkie one są zbieżne w dążeniu do otrzymania tego, co Boża inicjatywa miłosierdzia pragnie człowiekowi przekazać.

Jest Sakramentem przede wszystkim przez samo swoje istnienie jako wspólnota pojednana, która poświadcza i reprezentuje w świecie dzieło Chrystusa.

Jest nim przez swą posługę stania na straży i wyjaśniania Pisma Świętego, będącego radosną nowiną pojednania, ponieważ zapoznaje kolejne pokolenia z planem Bożej miłości i każdemu wskazuje drogi powszechnego pojednania w Chrystusie.

Jest nim wreszcie poprzez siedem Sakramentów, które we właściwy każdemu z nich sposób „tworzą Kościół”. Przypominając bowiem i na swój sposób odnawiając tajemnicę paschalną Chrystusa, wszystkie Sakramenty są źródłem życia dla Kościoła, a w jego rękach narzędziami nawrócenia do Boga i pojednania między ludźmi.

Posłannictwo jednania jest właściwe całemu Kościołowi, również i przede wszystkim temu już dopuszczonemu do pełnego udziału w Boskiej chwale z Maryją Dziewicą, z Aniołami i Świętymi, którzy kontemplują i uwielbiają trzykroć świętego Boga. W owej współpracy z Chrystusem nad jednaniem świata z Bogiem Kościół niebieski, Kościół ziemski i Kościół czyścimy są w sposób tajemniczy ze sobą złączone.

Pierwszą drogą tego zbawczego działania jest droga modlitwy. Niewątpliwie Najświętsza Dziewica, Matka Chrystusowa i Matka Kościoła oraz Święci, którzy już osiągnęli cel doczesnej wędrówki i uczest-

niczą w chwale Boga, wspierają swoim wstawieniem braci pielgrzymujących na świecie w ich dążeniu do nawrócenia, do wiary, do powstania po każdym upadku, w ich działaniu na rzecz rozwoju komunii i pokoju w Kościele oraz w świecie. W tajemnicy Świętych Obcowania to powszechne pojednanie urzeczywistnia się w sposób najgłębszy i najbardziej owocny dla wspólnego zbawienia.

Istnieje także inna droga: droga przepowiadania. Kościół, mający jedynego Mistrza, Jezusa Chrystusa, ze swej strony jako matka i nauczycielka niestrudzenie pełni wobec ludzi posługę jednania i nie waha się ujawniać zła grzechu, głosić konieczność nawrócenia, zachęcać i błagać ludzi, aby „się pojednali”. Było to i pozostaje w dzisiejszym świecie rzeczywistocie jego prorocką misją: tą samą, co misja jego Mistrza i Głowy, Jezusa. Jak On, Kościół zawsze będzie wypełniał tę misję, ożywiony miłością miłosierną, niosąc wszystkim płynące z Krzyża słowa przebaczenia i zachęty do nadziei.

Istnieje też, często bardzo trudna i ciężka, droga działalności duszpasterskiej zmierzająca do tego, aby każdego człowieka — kimkolwiek jest i gdziekolwiek się znajduje — sprowadzić na drogę — czasem długą — powrotu do Ojca i komunii ze wszystkimi braćmi.

Jest wreszcie droga świadectwa, zazwyczaj cichego, będąca konsekwencją podwójnej świadomości Kościoła: że jest w swej istocie „niezachwianie święty”, ale musi dokładać starań, aby „oczyszczać się z dnia na dzień i odnawiać, aż stanie się dla Chrystusa pełen chwały, bez skazy i bez zmarszczki”, gdyż z powodu naszych grzechów często „oblicze Kościoła za mało świeci” przed oczyma tych, którzy nań patrzą. W świadectwie tym nie może zabraknąć dwóch podstawowych aspektów: bycia znakiem owej miłości powszechnej, którą Jezus Chrystus zostawił w dziedzictwie swoim naśladowcom jako dowodu przynależności do Jego królestwa; oraz przekładanie tego na język coraz nowych faktów nawrócenia i pojednania wewnątrz i zewnątrz Kościoła, związanych z przeżywaniem napięć, wzajemnym przebaczeniem oraz wzrastaniem w duchu braterstwa i pokoju, który ma się rozszerzać na cały świat. Tą drogą Kościół potrafi przyczynić się skutecznie do powstania owej, jak określił ją mój poprzednik, Paweł VI, „cywilizacji miłości”.

Ks. Adam
lutry 2012 r.

Symbolika liturgiczna

Wielki Post – liturgiczne przeżycie

Okres liturgiczny Wielkiego Postu jest czterdziestodniowym przygotowaniem wiernych do pełnego i owocnego przeżycia Paschy. Jest to czas refleksji nad swoim życiem, zatrzymanie się i dokonanie zmian w swoim życiu. Jest to czas postanowień i weryfikacji złych nawyków, czy przyzwyczajęń.

Chrystus Pan przed objawieniem się jako Mesjasz i przed rozpoczęciem publicznej działalności, którą była szeroko pojęta ewangelizacja świata, a jej dopełnieniem była Męka, Śmierć i Zmartwychwstanie, udał się na pustynię, gdzie przez czterdzieści dni i nocy modlił się, pościł i toczył walkę z szatanem.

Czterdziestodniowy Wielki Post, liczony od Środy Popielcowej, zamyka się obchodami liturgii Wielkiego Tygodnia, które rozpoczynają się w Niedzielę Palmową, czyli ostatnią niedzielę przed świętami Zmartwychwstania. Ostatnie dni Wielkiego Tygodnia, począwszy od wielkoczwartkowego wieczoru, należą już do Triduum Paschalnego. Obejmuje ono, związane z misterium eucharystycznym, uroczystości Wielkiego Czwartku, wielkopiątkowe wspomnienia męki i śmierci Chrystusa, poprzedzone wielogodziną adoracją Bożego Grobu oraz radosne przeżycia Wigilii Paschalnej — nocy Wielkiej Soboty aż po triumf Niedzieli Zmartwychwstania Pańskiego. Wydarzenia Wigilii otwierają okres wielkanocy.

„**Pamiętaj, człowiecze, że prochem jesteś i w proch się obrócisz**”. Słowa te nawiązują do biblijnej Księgi Rodzaju, a dokładniej — do fragmentu opisującego wygnanie z raju Adama i Ewy (Rdz 3, 19). Przyjęcie popiołu oznacza pokorne uznanie słabości ludzkiej oraz gotowość wewnętrzznego odrodzenia. Pomocą dla nawracającego się chrześcijanina mogą być praktyki pokutne: post, modlitwa i jałmużna. Post, we wszystkich stosujących go religiach, ułatwia spotkanie z łaską Boga, uczy dyscypliny wewnętrznej i opanowania pragnień. Zalecane w tym okresie akty miłosierdzia (np. jałmużna) pozwalają urzeczywistnić przykazanie miłości bliźniego — wspomóc potrzebujących. Szczególnie gorliwa modlitwa osobista i wspólnotowa przybiera w okresie wielkopostnym specyficzne formy, związane z męką Jezusa. Kilka lat temu zyszyły odprawiania nabożeństwa **drogi krzyżowej** (początkowo: **upadków Jezusa**), upowszechnianego przez zakony franciszkanów i dominikanów. Nabożeństwo to upamiętnia przejście ulicami Jerozolimy Chrystusa, niosącego krzyż. Wiąże się ono z kultem, jaki oddawano miejscom uświęconym obecnością Syna Bożego, leżącym przy drodze między pretorium, w którym Piłat wydał

wyrok, a Golgotą — wzgórzem straceń. Celebracja drogi krzyżowej polega na rozważaniu Męki Pańskiej z jednoczesnym przemierzaniem symbolicznej trasy, wytyczonej czterema krzyżami obrazującymi poszczególne epizody, opisane w Ewangeliach lub znane z przekazów pozabiblijnych.

Temat męki i śmierci Chrystusa podejmują również **gorzkie żale** — nabożeństwo rdzennie polskie, powstałe w początkach XVIII wieku pod wpływem średniowiecznych misteriów pasyjnych, pieśni o Męce Pańskiej i modlitw brewiarzowych. Autorem tekstu gorzkich żalów był ksiądz Wawrzyniec Stanisław Benik ze Zgromadzenia Księży Misjonarzy świętego Wincentego a Paulo, związany z Bractwem Miłosierdzia świętego Rocha przy kościele pod wezwaniem Świętego Krzyża w Warszawie. Pierwsze wydanie, noszące tytuł *Snopek miry z Ogrodu Gethsemańskiego albo żałosne gorzkiej męki Syna Bożego (...) rozpamiętywanie (...)* ukazało się w Warszawie w 1707 roku. Układ gorzkich żalów wyraźnie nawiązuje do struktury jutrzni — jednej z modlitw brewiarza, odmawianych przez osoby duchowne. Nabożeństwo, rozpoczynane pieśnią o charakterze pobudki, wzywającą wiernych do prawdziwie głębokiego przeżywania ofiary krzyżowej Jezusa (*Gorzkie żale, przybywajcie*), składa się z trzech części, z których każda zawiera trzy pieśni, wprowadzane krótkim podaniem intencji. Gorzkie żale odprawia się zazwyczaj w niedzielę — odpiewuje się wtedy albo jedną tylko część, albo — rzadziej — całość nabożeństwa.

Wielki Post jest czasem sposobnym do organizowania rekolekcji i przedstawień misteryjnych. Te ostatnie okazały prezentują się w scenarii tzw. kalwarii, czyli budowli, przypominających swym położeniem i kształtem architekturę Jerozolimy. Sanktuaria takie budowano zazwyczaj na pamiątkę pielgrzymek do Ziemi Świętej. Najstarszy w Polsce ośrodek o tym charakterze to powstała na początku XVII wieku Kalwaria Zebrzydowska, ufundowana przez wojewodę krakowskiego, Mikołaja Zebrzydowskiego, czy Kalwaria Wejherowska ufundowana przez Jakuba Wejhera. Na uwagę zasługuje także tradycja wygłaszania kazań o tematyce pasyjnej, sięgająca w Polsce XIII wieku.

Przeżyjmy obecny okres Wielkiego Postu z wielkim zaangażowaniem, uczestnicząc w nabożeństwach, w których rozważamy Mękę, Śmierć i Zmartwychwstanie naszego Zbawiciela Jezusa Chrystusa.

Marek Piwoński

Stowarzyszenie „Króluj nam Chryste”

MASZ PROBLEM Z ROCZNYM ROZLICZENIEM PODATKOWYM ? PRZYJDŹ !

Nadszedł czas, kiedy musimy rozliczyć się z Fiskusem z naszych dochodów za 2011 rok. Po raz kolejny możemy przeznaczyć 1% ze swojego podatku na cele społeczne. W ubiegłym roku wiele osób wsparło nasze Stowarzyszenie, a co za tym idzie budowę naszego kościoła. Wszystkim ofiarodawcom bardzo serdecznie dziękujemy.

W 2011 roku 1% na cele społeczne przekazało zaledwie 40% obywateli. Pozostali oddali te pieniądze fiskusowi (kilkaset milionów złotych). Dlaczego tak się dzieje?

Osoby, które rozlicza zakład pracy lub ZUS obawiają się cokolwiek zmieniać i boją się kłopotów. Zmierzmy to, nie bójmy się.

NIE ODDAJAMY TYCH PIENIĘDZY FISKUSOWI!

Po otrzymaniu informacji o naszych dochodach za 2011 rok z zakładu pracy bądź z ZUS-u, wystarczy przepisać te dane do odpowiednich rubryk zeznania podatkowego PIT-36 lub PIT-37. Jeżeli macie z tym problem to zapraszamy do biura parafialnego. Pomożemy!

Nasze Stowarzyszenie wzorem lat ubiegłych, w miesiącach marzec i kwiecień przeprowadzi akcję pomocy parafianom przy wypełnianiu zeznań podatkowych.

Zapraszamy wszystkich chętnych parafian. Nasi przedstawiciele będą urzędować w biurze parafialnym we wtorki i czwartki w godzinach od 16 do 17.

Jak należy przekazać 1 % podatku, jeżeli chcemy zrobić to sami?

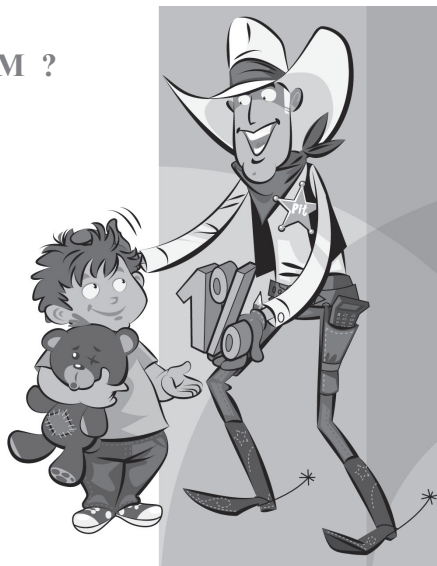
To bardzo proste, wystarczy:

1/ wypełnić odpowiednią rubrykę w rocznym zeznaniu podatkowym (PIT-36 lub PIT-37) podając:
NR WPISU DO KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO: KRS 0000334723

2/Do drugiej rubryki wpisuje się obliczoną kwotę 1% podatku należnego, zaokrągloną do pełnych dziesiątek groszy w dół.

To dla tych, którzy lubią wszystko robić ręcznie.

Dla tych, którzy mają komputer i Internet, to wszystko można zrobić nie wstając od komputera. Istnieje państwowy **system e-Deklaracje** Ministerstwa Finansów przeznaczony

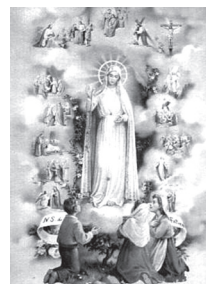
do wypełniania zeznań podatkowych.

Pamiętajmy, że nie należy samemu wysyłać pieniędzy. Urząd Skarbowy przekaze 1% podatku należnego na konto wybranej przez nas organizacji.

Prosimy zwracać baczną uwagę na prawidłowe podanie numeru KRS.

Grażyna Demska

Intencja Żywego Różańca na miesiąc marzec

*O godne przeżycie Wielkiego Postu
 oraz za młodzież do Bierzmowania*

cd. ze str. 2

Sprawozdanie finansowe z parafii

Ogółem wydano w roku 2011 na całość razem z budową ok. **435 tys. zł.**

W roku **2012** planowana jest dalsza realizacja budowy całego zespołu sakralnego – tzn. kościoła i domu parafialnego. Trzeba jeszcze wykonać kilka ram żelbetowych i stalowych do konstrukcji świątyni oraz dachu i w miarę możliwości kontynuować dalsze prace też w domu parafialnym. Obecnie wykonywany jest żelbetowy chór z tyłu świątyni. Może też uda się nam w zależności od finansów jeszcze w obecnym roku zacząć robić dach.

Dotychczas na budowę od połowy roku 2005 wydano prawie **1 mln 900 tys. zł.**

Z samych zbiórek po domach od samego początku parafii /od września 2004/ do końca 2011 r. i z kolęd zebrano **ok. 940 tys. zł.** Parafia wywiązuje się na bieżąco ze wszystkich zobowiązań wobec fiskusa państwowego oraz nie ma większych długów. Bardzo krzywdzące jest to że, sugeruje się powszechnie, iż Kościół nie płaci podatków, że Komisja Majątkowa złożona z przedstawicieli Kościoła i Rządu dokonała nadużyć. Tymczasem prawda jest taka, że Komisja Majątkowa zajmowała się zwrotem zagrabionego przez PRL kościołom i wspólnotom religijnym, mienia. Wszystkie wspólnoty religijne obecnie działające w Polsce odzyskały prawie wszystko, a Kościół Katolicki nawet nie 50%! Pamiętajmy, że podatek na rzecz Państwa za

działalność płacą wszyscy księża czynni w duszpasterstwie, zależy to od liczby mieszkańców na terenie parafii, nawet niewierzących albo innowierców.

Słowa podziękowania kierujemy również wszystkim ofiarodawcom wspomagającym budowę wpłacając ofiary bezpośrednio do ks. proboszcza lub na konto parafialne, również przez internet. Są to w dużej mierze nasi parafianie oraz rzadko - ale też - ofiarodawcy spoza parafii. Dzięki Dobroci Bożej i ludzkiej jakości tam posuwamy się do przodu! Jak widać z bilansu finansowego dajemy radę wysuwać z ogólnych wpływów do parafii jeszcze raz tyle środków, a nawet więcej na budowę, w

porównaniu z tymi zbieranymi po domach. Te wpływy biorą się dosłownie ze wszystkich ofiar składanych na rzecz parafii, a więc z niedzielnej kolekty wynoszącej średnio troszkę ponad 2 tys. zł. i świątecznej kolekty, z ofiar tzw. lura Stolae co się tłumaczy Prawo Stuły za pogrzeby, śluby i chrzty. Ofiary za Msze św. są dochodem własnym księży, od których też płacone są podatki do Państwa.

Wszystkim za wszelką pomoc jeszcze raz serdecznie dziękujemy! I dalsze prace polecamy waszej modlitwie i ofiarności. Pamiętajmy, że Kościół jest „naszą drogą”, a nawiązując do tegorocznego hasła duszpasterskiego Kościół ma być też „naszym domem”.

Ks. Proboszcz

i INFORMACJE OGÓLNE I SPRAWY BIEŻĄCE

Nabożeństwa Wielkiego Postu:

Gorzkie Żale – w każdą niedzielę o godz. **17.15**

Droga Krzyżowa – w piątek – dla dzieci o godz. **16.30**

Dla dorosłych i młodzieży o godz. **18.30** z kazaniem pasyjnym na początku.

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

Nasze Rekolekcje Wielkopostne odbędą się od III Niedzieli Wielkiego Postu, tj. **od 11 III do środy 14 III włącznie**.

Rekolekcje poprowadzi **ks. dr Tomasz Huzarek**

PLAN REKOLEKCJI

Poniedziałek **12 III**, wtorek **13 III**, środa **14 III**

Godz. 7.00 – Msza św. z nauką ogólną

Godz. 16.00 – Msza św. z nauką ogólną

Godz. 18.00 – Msza św. z nauką ogólną

W środę o **godz. 16.00** – **Msza św. dla chorych**

W poniedziałek po Mszy św. wieczornej – **nauka stanowa dla mężczyzn**

We wtorek po Mszy św. wieczornej – **nauka stanowa dla niewiast**

W środę po Mszy św. wieczornej – **nauka dla młodzieży**

Statystyka parafialna - styczeń 2012 r.:

W związek małżeński wstąpiła 1 para

Do Pana odeszły 2 osoby

Msze Święte:

Niedziele i Święta: 7.00, 8.30, 10.00, 11.30, 13.00, 18.00

Święta „zniesione”: 7.00, 10.00, 16.00, 18.00

Dni powszednie: 7.00, 18.00

Biuro parafialne czynne:

od poniedziałku do piątku rano-bezpośrednio po Mszy Św. oraz od 17.00 do 17.45.

Mój Chrystus

Miesięcznik parafii Jezusa Chrystusa,
Króla Wszechświata w Tczewie

Parafia p. w. Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata

83-110 Tczew

ul. Jodłowa 15; www.chk.tcz.pl

Tel. 58 5338929 Ks. Proboszcz **Janusz Gojke**

Tel. 58 5325925 Ks. Wikariusz **Adam Muszkiewicz**

Konto Parafialne: 09 1020 1909 0000 3102 0073 2925

Wydawca: Stowarzyszenie „Króluj nam Chryste” na rzecz budowy Kościoła p.w. Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata w Tczewie

Skład i druk: Zakłady Graficzne Tczew, tel. 58 531-57-30